

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/363/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616202303
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6616202303.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členiek senátu JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v právnej veci žalobkyne: H. U., nar. XX. XX.X XXX, bytom L. XX, XXX XX I. zastúpená: Mgr. Henrich Schindler, advokát, Advokátska kancelária Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 40 887 481, proti žalovanej: KOOPERATIVA poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpená: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s. r. o., so sídlom Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 48 276,94 € s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/48/2016-198 zo dňa 24. 03. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) žalobu žalobkyne zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovanej zaplatenia sumy 48 276,94 €. Písomným podaním zo dňa 27. 12. 2016 žiadala pripustiť zmenu žaloby tak, aby jej žalovaná zaplatila dlžnú sumu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 15. 09. 2015 do zaplatenia. Prvostupňový súd uznesením č. k. 8C/48/2016-185 dňa 11. 01. 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 01. 2017, zmenu žaloby pripustil. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že dňa 12. 09. 2014 uzavrela so žalovanou poistnú zmluvu č. 6 581 483 473 (ďalej „poistná zmluva“) so začiatkom poistenia EXCELENT dňa 02. 09. 2014. Predmetom poistenia bola nehnuteľnosť - rodinný dom na adrese L. XXX, XXX XX T., celková poistná suma vo výške 100 156 € bola stanovená na základe zastavanej plochy a vypočítaná poisťiteľom v návrhu poistnej zmluvy č. 4550166384 a bola uvedená aj na poistnej zmluve. Dňa 13. 03. 2015 došlo k poistnej udalosti - požiaru, ktorý mal za následok úplné zničenie nehnuteľnosti. Celkové poistné plnenie bolo vypočítané v sume 51 846,06 €, ktoré aj žalovaná žalobkyňi zaplatila dňa 14. 09. 2015. Dňa 18. 12. 2015 žalobkyňa ako poistník vyzvala žalovanú na doplatenie poistného plnenia. Žalovaná na výzvu nereagovala. Žalobkyňa tvrdila, že napriek tomu, že v tomto prípade bola poistná suma nižšia ako poistná hodnota veci, domnieva sa, že v prípade úplného zničenia nehnuteľnosti v dôsledku požiaru by mala dostať poistné plnenie vo výške poistnej zmluvy zníženej len o sumu spoluúčasti. Keďže k uzavretiu poistnej zmluvy došlo dňa 02. 09. 2014 a k poistnej udalosti už dňa 12. 03. 2015, nie je možné hovoriť o takom znehodnotení alebo poklese ceny nehnuteľnosti, na základe ktorého by bolo možné krátiť poistnú sumu až vo výške 48 246,94 €. Žalobkyňa sa domnievala, že

hodnota zničenej veci bezprostredne pred vznikom poistnej udalosti sa rovnala, prípadne bola vyššia ako poistná suma, ktorá bola stanovená vo výške 100 156 € z dôvodu, že od podpisu poistnej zmluvy po vznik poistnej udalosti plynul len krátky časový úsek. Preto podľa nej poisťovateľ nemohol z tohto dôvodu svojvoľne, len na základe voľnej úvahy, bez presného výpočtu alebo dôkazov, krátiť poistné plnenie vo výške až 48 276,94 €.

Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Poukázala na čl. XIV. ods. 1 VPP, podľa ktorého „Ak je v dobe poistnej udalosti poistná suma poistenej veci nižšia ako je poistná hodnota, upraví žalovaná výšku poistného plnenia, na ktoré vznikol nárok podľa všetkých podmienok poistnej zmluvy pred odpočítaním spoluúčasti, pomerom poistnej zmluvy k poistnej hodnote“. Poistné plnenie tak na základe expertíznej správy predstavovalo sumu 60 324,49 € poníženú o sumu 8 445,43 € na základe podpoistenia uplatneného v súlade s čl. XIV VPP, nakoľko poistná hodnota nehnuteľnosti bola na základe expertnej správy vyčíslená na hodnotu 115 893,25 €, pričom poistná suma v poistnej zmluve bola vo výške 100 156 €. Žalovaná tvrdila, že žalobkyňa správne identifikovala právnej posúdenie nároku a uviedla odkazy na jednotlivé články a odseky poistnej zmluvy, VPP a ZZ, ale vyvodila z nich nesprávne právne závery.

Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie prečítaním žaloby a poistnej zmluvy č. 6 581 483 473, návrhu poistnej zmluvy zo dňa 02. 09. 2014, oznámenia o poistnom plnení zo dňa 18. 09. 2015, predžalobnej výzvy žalobkyne z 18. 12. 2015, prečítaním listinných dôkazov v súdnom spise vrátane VPP a ZP, expertnej správy doručenej žalovanou, vypočítaním strán sporu a zistil tento skutkový stav:

Z listinných dôkazov doručených stranami sporu a ich zhodným tvrdením pre prvostupňový súd vyplynulo, že dňa 02. 09. 2014 bola uzavretá poistná zmluva č. 6 581 483 473 so začiatkom poistenia 02. 09. 2014 a uzatvorené poistenie („BEZSTAROSTNÝ DOMOV“) potom, čo 02.09.2014 žalobkyňa spísala návrh poistnej zmluvy. Predmetom poistnej zmluvy bolo poistenie nehnuteľnosti žalobkyne rodinný dom na adrese L. XXX, XXX XX T.. Celková poistná suma bola stanovená na základe zastavanej plochy na sumu 100 156 € (zastavaná plochy spolu 200 m² x poistná suma za 1 m² zastavanej plochy 500,78). V poistnej zmluve bol určený žalobkyňou ako poistníkom vek nehnuteľnosti nad 50 rokov, celková poistná suma bola 100 156 €, poisťiteľom bolo vypočítané celkové ročné poistné 77,78 €. Súčasťou poistnej zmluvy boli aj Všeobecné poistné podmienky pre poistenie majetkov občanov VPP MO 108-2 a Zmluvné dojednania pre poistenie rodinného domu, bytu v osobnom vlastníctve, rekreačného domu, rekreačnej chaty alebo domu vo výstavbe „BEZSTAROSTNÝ DOMOV“ ZD-RD/B DOMOV-2.

Dňa 13. 03. 2015 došlo k poistnej udalosti - požiar nehnuteľnosti žalobkyne, ktorý mal za následok jej úplné zničenie. Poistná udalosť č. 9561080144 bola žalobkyňou (poistník) nahlásená poisťovateľovi dňa 13. 03. 2015, čo strany sporu nespochybnili, toto zistenie vyplývalo z listinných dôkazov.

Listom označeným ako „Oznámenie o poistnom plnení“ zo dňa 18. 09. 2015 žalovaná (poisťovateľ) oznámila žalobkyňi, že dňa 11. 09. 2015 ukončila šetrenie poistnej udalosti a v prílohe daného listu predložila výpočet výšky plnenia. Súčasne žalovaná oznámila žalobkyňi, že na základe expertnej správy vo veci škody požiarom zničeného rodinného domu č. 20150403 bola poistná hodnota nehnuteľnosti vyčíslená na sumu 115 893,25 €, pričom poistná suma v poistnej zmluve je uvedená vo výške 100 156 €, teda v danom prípade sa jedná o tzv. podpoistenie nehnuteľnosti (poistná suma/poistná hodnota = 0,86 koeficient podpoistenia). Žalovaná súčasne vo „Výpočte výšky plnenia“ uviedla, že poistné plnenie tak na základe expertíznej správy predstavovalo sumu 60 324,49 € poníženú o sumu 8 445,43 € na základe podpoistenia uplatneného v súlade s čl. XIV ods. 1 VPP, nakoľko poistná hodnota nehnuteľnosti bola na základe expertnej správy vyčíslená na hodnotu 115 893,25 €, pričom poistná suma v poistnej zmluve je vo výške 100 156 €. Pokiaľ sa týka sumy 60 324,49 € (poistné plnenie na základe expertnej správy v časovej hodnote) žalovaná uviedla, že stanovenie všeobecnej časovej hodnoty bolo použité v súlade s ustanovením čl. XI ods. 6 VPP. Keďže v tejto poistnej udalosti poskytla žalovaná poistné plnenie do výšky časovej ceny nehnuteľnosti z dôvodu, že od kolaudácie nehnuteľnosti uplynulo viac ako 50 rokov, čo je v súlade s vyššie uvedeným zmluvným dojednaním v poistnej zmluve, lebo v návrhu poistnej zmluvy sama žalobkyňa ako poisťovateľ uviedla vek poistenej stavby/nehnuteľnosti žalobkyne viac ako 50 rokov. Žalovaná tak dňa 14. 09. 2015 poukázala žalobkyňi poistné plnenie v sume 51 846,06 € (časová cena 60 324,49 € a podpoistenie $k=0,86$ zo sumy zo sumy 60 324,49 € = - 8 445,43 €, spolu priznané poistné plnenie 51 879,06 € a z neho odpočítaná spoluúčasť vo výške 33 €).

Prvostupňový súd konštatoval, že spor medzi stranami vznikol z dôvodu, že žalobkyňa (poistník) trvala na doplatení poistného plnenia z poistnej zmluvy v sume 48 276,94 €, čiže do výšky poistnej sumy 100 156 € stanovenej v poistnej zmluve.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 788 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom ku dňu 02. 09. 2014 (ku dňu podpisu predmetnej poistnej zmluvy), podľa § 790 písm. a) OZ, podľa § 793 ods. 1 OZ, podľa § 798 OZ, podľa § 806 OZ, podľa § 795 ods. 1 OZ, podľa § 797 ods. 2 a 3 OZ. Na vec tiež aplikoval § 52 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom ku dňu 02. 09. 2014 (ku dňu uzavretia predmetnej poistnej zmluvy), § 53 ods. 1 a 5 OZ. Vo veci sa riadil okrem iných aj ust. § 187 1 a 2 CSP, § 290 CSP, § 295 CSP a § 296 CSP. Práva a povinnosti účastníkov konania vyplývajúce z predmetnej poistnej zmluvy posúdil aj podľa čl. VII. ods. 1, 2, 3 a 5 VPP, čl. VIII. ods. 1, 2 VPP, čl. XI. ods. 6 písm. a) VPP, čl. XIV. ods. 1 VPP a čl. V. písm. a) VPP. Vec samú posúdil aj z pohľadu § 442 ods. 1 OZ a § 443 OZ.

Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo počas konania vyšlo najavo, súd prvej inštancie uzavrel, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že uzavreli platnú poistnú zmluvu, že došlo k poistnej udalosti, že žalobkyni vzniklo právo na poistné plnenie, ktoré poistné plnenie jej žalovaná poskytla. Žalobkyňa s výškou poistného plnenia nesúhlasila lebo tvrdila, že má nárok na doplatenie poistného plnenia v sume 48 276,94 € a to po výšku poistnej sumy ňou určenej v poistnej zmluve 100 156 €.

Žalovaná naopak tvrdila, že žalobkyni vyplatila poistné plnenie v súlade s poistnou zmluvou, VPP a ZD a v spore predložila expertnú správu č. 20150403 vypracovanú spoločnosťou PROLA, s. r. o., - Nezávislý odhadca škôd a majetku. Expertná správa bola vyžiadaná na základe objednávky poistiteľa zo dňa 13. 03. 2015 s cieľom stanoviť výšku škody vykonaním obhliadky, ktorej sa dňa 17. 03. 2015 zúčastnili žalobkyňa a za spoločnosť PROLA, s. r. o., N.. Y. W.. Pri stanovení príčiny a rozsahu škody v expertnej správe spoločnosť vychádzala z vlastnej obhliadky, doloženej fotodokumentácie, doložených dokladov od poisteného a vlastného šetrenia, keď podľa odborného vyjadrenia HaZZ Lučenec príčina vzniku požiaru bola nezistená. Expertnou správou bola vyčíslená konečná výška škody 87 811,73 €. Na strane 12/14 expertnej správy sa nachádza posúdenie pri stanovení príčiny, rozsahu a vyčíslenia výšky škody a konštatovanie okrem iného o tom, že pôvodná projektová dokumentácia stavby sa nezachovala. Pre účely expertnej správy bolo zhotovené zameranie rodinného domu znalcom. Rodinný dom bol dňa 13. 03. 2015 pred požiarom využívaný v zmysle svojho určenia, t. j. ako rodinný dom na bývanie. Rodinný dom bol zakúpený v roku 2004 a obývaný od roku 2006 do 31. 05. 2014 - 5 týždňov do roka, z dôvodu trvalého zamestnania majiteľov domu v zahraničí. Od júna 01. 06. 2014 bol dom obývaný denne, nakoľko majitelia domu ukončili trvalý pracovný pomer v Taliansku. Na posúdenie staticky obvodných múrov a priečok bol prizvaný znalec N.. J., ktorý vypracoval znalecký posudok 05/2015, ktorý v závere expertnej správy odpovedal aj na otázky o statickom posúdení poškodených murovaných stien a priečok a o tom, či je možné ich opraviť. Výškou škody podľa expertnej správy je hodnota materiálových a pracovných nákladov pri odstraňovaní následkov poškodenia, ktoré je potrebné vykonať, aby bol rodinný dom uvedený do pôvodného stavu, t. j. stavu pred škodovou udalosťou. Vzhľadom na skutočnosť, že ide o totálne vyhorenie rodinného domu, výpočet výšky škody bol riešený ako rozdiel východiskovej hodnoty rodinného domu pred a po požiarí vrátane znalečného za statický posudok a tak isto ako rozdiel technickej hodnoty rodinného domu pred a po požiarí, taktiež vrátane znalečného za statický posudok. Do výšky škody nie je zarátaná demontáž nestabilných obvodových múrov a priečok, odvoz sute z miesta požiaru a uloženie na skládke. Poistená t.j. žalobkyňa po realizácii vyššie uvedených prác doloží účtované doklady. Zároveň bola spoločnosťou PROLA, s. r. o., oboznámená, že tieto práce nebudú likvidované rozpočtom, ale práve doloženými účtovnými dokladmi. Spôsob výpočtu je uvedený v expertnej správe na č. l. 15/48 až 25/48 a na č. l. 26/48 až 27/48 je vyčíslená výška škody 87 811,73 € ako rozdiel východiskovej hodnoty rodinného domu pred a po požiarí vrátane znalečného, ide o hodnotu v nových cenách. Výška škody v časových hodnotách predstavuje rozdiel technickej hodnoty rodinného domu pred a po požiarí vrátane znalečného a bola vyčíslená sumou 60 324,49 €. Výšku škody vypočítali ako rozdiel hodnôt pred a po požiarí v nových a časových cenách. Na základe uvedeného šetrenia spoločnosti PROLA, s. r. o., bola stanovená výška škody: VŠ=87 811,73 € vrátane DPH, VŠČH=60 324,49 € vrátane DPH. Expertnú správu so znaleckým posudkom Ing.XXX,XX-staticka žalovaná použila pri likvidácii poistnej udalosti a na jej základe vyplatila žalobkyni poistné plnenie v sume 51 846,06 €.

Súd prvej inštancie uviedol, že pri likvidácii poistnej udalosti žalovaná vychádzala z výšky škody stanovenej expertnou správou č. 20150403. ňou bola stanovená časová cena nehnuteľnosti v sume

60 324,49 €. Žalobkyňa v spore spochybnila tento dôkaz v tom, že spoločnosť PROLA, s. r. o., nie je znaleckou organizáciou zapísanou v zozname znalcov, že expertná správa nie je znaleckým posudkom, ide o dôkaz bez výpovednej hodnoty a súd by naň nemal prihliadať. Časová cena ňou určená je neobjektívna preto, lebo žalobkyňa tvrdila, že „časová cena nehnuteľnosti bezprostredne pred poistnou udalosťou bola vyššia alebo totožná s poistnou sumou 100 156 € nakoľko od času poistenia nedošlo k výraznému opotrebeniu nehnuteľnosti, pričom hodnota nehnuteľnosti mala práve naopak stúpajúci charakter.“ Za absurdné považovala určenie všeobecnej ceny úplne zdevastovanej nehnuteľnosti v sume 28 000 € podľa expertnej správy.

Prvostupňový súd konštatoval, že spor je o výške poistného plnenia z platne uzavretej poistnej zmluvy na ktoré vznikol žalobkyni nárok, ale pri uzavretí poistnej zmluvy došlo k podpoisteniu nehnuteľnosti. Zo súdom vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná zaplatila žalobkyni poistné plnenie pri ktorom vychádzala z výšky škody zistenej expertnou správou a v súlade s VPP a ZP, berúc do úvahy podpoistenie. Tak, ako vyplýva z VPP „Poistná suma uvedená v poistnej zmluve je hornou hranicou poistného plnenia za jednu poistnú udalosť“ (Čl. VII ods. 3). V prípade podpoistenia sa však výška poistného plnenia musí prejavíť v tom, že stanovenie poistného v poistnej zmluve bolo nižšie, z poistno-matematického hľadiska nezodpovedá výške dohodnutého poistného rozsahu prevzatej poistnej ochrany a túto nerovnosť inštitút podpoistenia napráva tým spôsobom, že výšku poistného plnenia dáva do pomeru s aktuálnom výškou poistného, ktoré žalobkyňa platila. Laicky povedané, poistné plnenie nemôže byť vyplatené vyššie, než je výška poistnej hodnoty. Tomuto záveru zodpovedá aj postup žalovanej pri výplate poistného plnenia. Vychádzala z expertnej správy č. 20150403 v ktorej bola určená žalobkyňou časová hodnota nehnuteľnosti (na základe zastavanej plochy nehnuteľnosti) podľa čl. VII. ods. 1, 2 písm. b) VPP), ktorou bola hodnota veci znížená o sumu zodpovedajúcu stupňu opotrebenia alebo iného znehodnotenia (poistenie na časovú hodnotu „A1.ZÁKLADNÉ POISTENIE - BUDOVA HLAVNÁ s kolaudáciou v roku ..., resp. v čase dojednania poistenia: x vek nad 50 rokov“) v poistnej zmluve. Žalovanou zistené podpoistenie sa prejavilo pri výpočte poistného plnenia, ktoré bolo vyplatené podľa čl. XIV. ods. 1 VPP.

Expertnú správu súd prvej inštancie považoval za listinný dôkaz (§ 204 CSP) vypracovaný na žiadosť žalovanej s cieľom stanovenia príčiny a rozsahu škody z poistnej udalosti dňa 13. 03. 2015, keďže žalobkyňa si uplatnila nárok na poistné plnenie. Skutočnosť, že nešlo o znalecký posudok, ale listinu vypracovanú spoločnosťou nezapísanou v zozname znalcov podľa názoru prvostupňového súdu nespôsobilosť oslabenie dôkaznej sily tohto listinného dôkazu. Pri jej vypracovaní spoločnosť vychádzala z dôkazov od žalobkyne, tá sa zúčastnila aj obhliadky nehnuteľnosti. Závery expertnej správy súd prvej inštancie považoval za dostatočné, nepochybne preukazujúce výšku škody v dôsledku poistnej udalosti. Žalobkyňa navrhla vykonať znalecké dokazovanie na preukázanie svojho tvrdenia „o vyššej časovej cene nehnuteľnosti bezprostredne pred poistnou udalosťou“. Prvostupňový súd neopomenul, že spor vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy v ktorom súd vykonáva dôkazy podľa § 295 CSP. Napriek tomu dospel k záveru, že vykonaním znaleckého dokazovania by nebolo možné zvrátiť záver o správnosti poskytnutého poistného plnenia žalovanou, keďže došlo k podpoisteniu pri uzavretí poistnej zmluvy, stanoveniu poistnej sumy v nej za ktorú je zodpovedná žalobkyňa (čl. VII. ods. 5 VPP) a žalovaná už žalobkyni zaplatila poistné plnenie na ktoré jej z poistnej zmluvy vznikol nárok. Na záver prvostupňový súd pripomenul, že v expertnej správe číslo 20150403 na strane 15/48 do výšky škody „nie je zarátané demontáž nestabilných obvodových múrov a priečok, odvoz sute z miesta požiaru a uloženie na skládke. Poistená po realizácii vyššie uvedených prác doloží účtovné doklady. Zároveň bola spoločnosťou PROLA oboznámená, že tieto práce nebudú likvidované rozpočtom, ale práve doloženými účtovnými dokladmi“. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol aplikujúc § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP a v spore úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalobkyňa. Žiadala zrušiť odvolaním napadnuté rozhodnutie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedla, že svoje odvolanie podáva s poukazom na § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a g) CSP, a to z toho dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, súd prvej inštancie nevykonan navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a z dôvodu, že

zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

Žalobkyňa v podanom odvolaní uviedla, že napriek opakovanému návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania vo veci súd znalecké dokazovanie nevykonal a ako podklad pre svoje, rozhodnutie zohľadnil „expertnú správu“, ktorú vypracovala spoločnosť PROLA, s. r.o., ktorá nie je znaleckou organizáciou zapísanou v zozname znalcov. Expertná správa zároveň nebola podpísaná žiadnou osobou, nemožno preto posúdiť jej objektivitu a pravdepodobne z dôvodu tendenčnosti záverov v nej uvedených za jej správnosť nechcela žiadna osoba niesť zodpovednosť. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že v konaní bol žalovanou stranou predložený aj znalecký posudok č. 05/2015 vyhotovený znalcom N.. O. J., ktorý však potvrdzoval závery žalobkyne, že expertná správa bola vyhotovená nesprávne, keďže v tomto znaleckom posudku je jednoznačný záver o tom, že stavba je po požiari úplne zdevastovaná, murované steny v celom dome sú po požiari zo statického hľadiska nevyhovujúce.

Na preukázanie skutočnosti, že nevykonaním navrhovaného dôkazu - znaleckého posudku, došlo v konaní k vade, keď len týmto dôkazom bolo možné zistiť rozhodujúce skutočnosti, žalobkyňa predložila spolu s odvolaním znalecký posudok č. 7/2017 vyhotovený znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie oceňovanie nehnuteľností, pozemné stavby a poruchy stavieb N.. N. K.. Z uvedeného znaleckého posudku podľa žalobkyne vyplýva, že výška škody v časovej hodnote, z ktorej žalovaný vypočítal poistné plnenie nie je 60 324,49 €, ale 69 483,17 €, teda vyššia o takmer 10 000 €. Z uvedeného je zrejmé, že súd následne rozhodol nesprávne, keď žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalobkyňa má za to, že znaleckého posudku č. 7/2017 v odvolacom konaní je prípustné, týmto dôkazom jednoznačne sú splnené podmienky v zmysle § 366 písm. c) CSP, keďže tento dôkaz preukazuje, že v konaní došlo k vadám, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žalobkyňa má tiež za to, že konaním súdu prvej inštancie došlo aj k porušeniu ust. § 295 CSP, keď napriek tomu, že nariadenie znaleckého dokazovania by nebolo pre výsledok sporu rozhodujúce, súd toto nenariadil, čím došlo v konaní k takej vade, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo len zväzňuje prípustnosť tohto dôkazu v odvolacom konaní. Pokiaľ by bolo poistné plnenie vypočítané na podklade riadneho znaleckého posudku, poistné plnenie by bolo aj v prípade podhodnotenia nehnuteľnosti omnoho vyššie.

Žalobkyňa tiež považuje odvolaním napadnutý rozsudok za nesprávny aj pri rozhodovaní o trovách konania. Poukázala na ust. § 257 CSP. Čo sa týka dôvodov hodných osobitného zreteľa, podľa jej názoru práve posudzovaná vec je prípadom, v ktorom by tieto mali byť aplikované. Žalobkyňa v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ domáhajúci sa svojho práva, pričom vzhľadom na predmetnú poistnú udalosť je žalobkyňa v zlej finančnej situácii, nakoľko prakticky všetky prostriedky musí vynakladať na zariadenie dôstojného náhradného bývania. Zároveň poukázala na to, že je spotrebiteľkou s nízkym príjmom a takmer žiadnym majetkom a na postavenie žalovanej, ako jednej z najväčších poistných spoločností so zastúpením po celej Európe, ktorá vykazuje zisk takmer 30 miliónov €. V tejto súvislosti poukázala tiež na rozhodnutie R 24/1964 a tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/302/2016-78, ktorý uznal, že existujú dôvody na čiastočné oslobodenie od súdneho poplatku, pričom žalobkyňa má za to, že uvedené dôvody možno zohľadniť aj pri rozhodnutí o trovách konania.

Žalobkyňa pre prípad, že by odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., požiadala odvolací súd, aby výrok II. o trovách konania zmenil tak, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobkyne uviedla, že navrhuje, aby odvolací súd rozsudok potvrdil a zároveň rozhodol aj o trovách odvolacieho konania žalovanej.

Žalovaná vo vyjadrení uviedla, že znalecký posudok č. 05/2015 (statický posudok) tvorí prílohu č. 2 Expertnej správy, tzn., že spol. PROLA, s. r. o., s ním bola pri vypracovaní expertnej správy oboznámená. Tvrdenia žalobkyne, že expertná správa spoločnosti PROLA, s. r. o., na závery znaleckého posudku č. 05/2015 neprihliadala, sú nepravdivé a zavádzajúce. Zadávateľom na vypracovanie znaleckého posudku č. 05/2015 bola žalobkyňa a nie žalovaná.

Žalobkyňa spolu so žalobou doručenou súdu nepredložila na podporu svojich tvrdení obsiahnutých v žalobe žiadny dôkaz. Žalobkyňa tak neurobila ani dodatočne v rámci konania pred súdom prvej inštancie.

Žalobkyňa až spolu s odvolaním predložila znalecký posudok č. 7/2017, na základe ktorého sa snaží spochybníť závery vyplývajúce z expertnej správy a na základe ktorého sa zároveň snaží spochybníť samotný rozsudok súdu prvej inštancie. Konaním súdu prvej inštancie v tomto konkrétnom prípade určite nedošlo k porušeniu § 295 CSP, tak ako sa to snaží prezentovať žalobkyňa. V tomto konkrétnom prípade sa nedomáhala vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyplývajúcej z poistnej zmluvy uzavretej so žalovanou a ani súd prvej inštancie, ktorý prihliadol na to, že žalovaná je spotrebiteľka, neskonštatoval, že v prípade poistnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanou by sa jednalo o nekalú povahu ustanovení poistnej zmluvy. Ustanovenie § 295 CSP v žiadnom prípade nemá slúžiť na suplovanie povinnosti skutkových tvrdení spotrebiteľa. Táto povinnosť spotrebiteľa zostáva v zostávajúcom rozsahu zachovaná. Podľa názoru žalovanej súd prvej inštancie správne vyhodnotil dôkazy predložené stranami sporu a správne rozhodol aj o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná a ktoré nevykoná. Povinnosťou súdu prvej inštancie nebolo suplovať úlohu žalobkyne a jej právneho zástupcu, napriek tomu, že je spotrebiteľka, a zabezpečovať ďalšie dôkazy na preukázanie jej skutkových tvrdení. Podľa názoru žalovanej, pripustenie znaleckého posudku č. 7/2017 v odvolacom konaní je neprípustné. Žalobkyňa nevysvetlila a nepreukázala, prečo si nedala vyhotoviť znalecký posudok skôr a tento nepredložila ako dôkaz už počas konania pred súdom prvej inštancie. Podľa názoru žalovanej mala žalobkyňa dostatok času a možností a aj odbornej podpory, aby tak urobila v prvoinštančnom konaní. Žalovaná v súvislosti so znaleckým posudkom č. 7/2017 poukázala na to, že sa jedná o tzv. súkromný znalecký posudok v súlade s § 209 CSP. Znalecký posudok predložený žalobkyňou spolu s jej odvolaním neobsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Z uvedeného dôvodu nemôže byť znalecký posudok hodnotený akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca, ale môže byť pokladaný jedine za listinný dôkaz.

Žalobkyňa na vyjadrenie žalovaného k podanému odvolaniu reagovala odvolacou replikou, v ktorej zopakovala jej požiadavku, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobkyňa zopakovala svoje tvrdenie o tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, že v konaní došlo k vadám a to pri procesnom postupe súdu, nesprávnom vyhodnotení dôkazov žalovanej, ktoré opakovane spochybnila a nenariadením znaleckého dokazovania vo veci napriek opakovanému návrhu žalobkyne. K záverom znaleckého posudku č. 7/2017 sa žalovaná nijakým spôsobom nevyjadrila ani ich nespochybnila, preto žalobkyňa má za to, že skutočnosti v ňom uvedené medzi stranami nie sú sporné. Tento dôkaz preukazuje nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, a preto má žalobkyňa za to, že znalecký posudok č. 7/2017 je potrebné v odvolacom konaní pripustiť.

Na repliku žalobkyne reagovala žalovaná odvolacou duplikou, v ktorej opätovne navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a zároveň rozhodol aj o trovách odvolacieho konania žalovanej. Uviedla, že v prípade predloženia znaleckého posudku č. 7/2017 sa jedná o tzv. novotu v odvolacom konaní. Ak odvolací súd dá za pravdu žalobkyňi a na základe jej odvolania uznesením zruší rozsudok súdu prvej inštancie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, tak až v tomto konaní bude možné posudzovať znalecký posudok a závery z neho plynúce. Žalovaná zopakovala svoj názor, že pripustenie znaleckého posudku č. 7/2017 v odvolacom konaní je neprípustné. Právo na uvedenie tzv. novôt v odvolacom konaní je podmienené nezavineným doterajšieho nepoužitia takýchto skutočností alebo dôkazov. Žalobkyňa v odvolaní a ani vo svojom vyjadrení nepreukázala a nevysvetlila žiadne dôvody, ktoré ju viedli k tomu, aby znalecký posudok č. 7/2017 predložila až v odvolacom konaní. Žalobkyňa nevysvetlila a nepreukázala prečo si nedala vyhotoviť znalecký posudok skôr a tento predložila ako dôkaz už počas konania pred súdom prvej inštancie.

Krajský súd, funkčne príslušný na odvolanie žalobkyne podľa § 34 CSP, preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario len v rozsahu odvolania žalobkyne podľa § 379 CSP a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nie len dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa základné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

Odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvostupňového súdu a s ktorými by sa prvostupňový súd pri rozhodovaní a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalobkyne uvedené v odvolaní.

Žalobkyňa podané odvolanie ťažiskovo odôvodňuje tým, že súd prvej inštancie nevykonal znalecké dokazovanie, ktoré žalobkyňa navrhla, ale súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní zohľadnil len žalovanou preloženú expertnú správu vo veci škody vyhotovenú spoločnosťou PROLA, s. r. o.

Spolu s odvolaním žalobkyňa predložila aj znalecký posudok č. 7/2017 vypracovaný N. N. K., znalcom z odboru stavebníctvo, pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, poruchy stavieb, pričom podľa jej názoru je v odvolacom konaní predloženie tohto znaleckého posudku prípustné, nakoľko má za to, že týmto dôkazom jednoznačne sú splnené podmienky v zmysle § 366 písm. c) CSP.

Podľa § 366 písm. c) CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Strany sporu mali v doterajšom priebehu konania niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov (novoty, nóva) je takto prípustná len za splnenia zákonných stanovených podmienok. Tieto podmienky sú stanovené dvojakým spôsobom:

1. taxatívne vymedzenie účelu použitia týchto novôt (resp. taxatívne vymedzenie odvolacích dôvodov, ktorých sa nóva týkajú - § 366 písm. a) až c) CSP),
2. neporušenie procesnej diligencie spornej strany v konaní pred súdom prvej inštancie.

Žalobkyňa podala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a g) CSP, teda, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolací dôvod uvádzaný žalobkyňou v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nebol naplnený. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nie je možné subsumovať pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná poučovacia povinnosť súdu, pochybenie napr. vo vykonanom dokazovaní tým, že bolo vykonané dokazovanie nezákonne získaného dôkazu, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odobriť výpoveď, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami § 193 CSP, alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (§ 194 ods. 2 CSP).

Odvolací súd tiež dospel k záveru, že ani ďalšie odvolacie dôvody uvádzané žalobkyňou v odvolaní poukazujú na § 365 ods. 1 písm. e) a f) CSP, teda, že súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, neboli taktiež naplnené.

Vyhodnotenie potenciálnej relevantnosti navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania, je úlohou a doménou súdu. Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

V súdnej veci súd prvej inštancie nevykonal znalecké dokazovanie navrhnuté žalobkyňou na preukázanie svojho tvrdenia, konkrétne o vyššej časovej cene nehnuteľnosti bezprostredne pred poistnou udalosťou, nakoľko dospel k záveru, že vykonaním znaleckého dokazovania by nebolo možné zvrátiť záver o správnosti poskytnutého poistného plnenia žalovanou, keďže došlo k podpoisteniu pri uzavretí poistnej zmluvy. Odvolací súd oboznámiac sa s obsahom spisu, konkrétne s vyjadrením žalobkyne k vyjadreniu žalovanej zo dňa 28. 11. 2016 (č. l. 176 a 177 spisu) dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že nariadenie znaleckého dokazovania za účelom objektívneho stanovenia časovej ceny, teda o vyššej časovej cene nehnuteľnosti bezprostredne pred poistnou udalosťou, by vzhľadom na to, že v tomto konkrétnom prípade došlo k podpoisteniu nehnuteľnosti, nebolo účelné, nakoľko by nebolo možné zvrátiť záver o správnosti poskytnutého poistného plnenia žalovanou. Pokiaľ aj žalobkyňa v podanom odvolaní poukazuje posudok č. 7/2017, ktorý spolu s odvolaním predložila ako nóvum, musí odvolací súd konštatovať, že v tomto znaleckom posudku bola východisková hodnota domu pred požiarom stanovená na sumu 122 188,35 €, čo taktiež jednoznačne preukazuje to, že predmetná nehnuteľnosť pri uzavieraní predmetnej poistnej zmluvy bola podhodnotená. Podľa znaleckého posudku č. 7/2017, ktorý predložila žalobkyňa spolu s podaným odvolaním, by sa jednalo o vyššie podhodnotenie ako podľa expertnej správy spoločnosti PROLA, s. r. o., ktorá stanovila východiskovú hodnotu rodinného domu pred požiarom sumou 115 893,25 €. Z uvedeného vyplýva, že v prípade podpoistenia vo väčšom rozsahu by bolo aj krátenie poistného plnenia vo väčšom rozsahu.

Ak žalobkyňa v podanom odvolaní uvádza, že predloženie znaleckého posudku č. 7/2017 je prípustné, že týmto dôkazom jednoznačne sú splnené podmienky v zmysle § 366 písm. c) CSP, odvolací súd s týmto názorom žalobkyne nesúhlasí.

Ak odvolateľ v odvolaní vymedzí odvolacie dôvody podľa § 365 písm. e) až h), právo na uvedenie prípadných novôt, je podmienené nezavinením doterajšieho použitia týchto skutočností a dôkazov. Je úlohou odvolateľa v odvolaní dokázať, že nové prostriedky procesného útoku, ktoré uvádza až v odvolaní, nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny.

Žalobkyňa žiadnym spôsobom v podanom odvolaní nepreukazuje a ani netvrdí žiadne skutočnosti týkajúce sa toho, prečo znalecký posudok predkladá až v odvolacom konaní, čo jej bránilo v jeho predložení už v konaní pred súdom prvej inštancie. Použitie doteraz neuplatnených prostriedkov procesného útoku alebo prostriedkov procesnej obrany na doloženie odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h), teda zo strany žalobkyne, neprichádza do úvahy. Preto ani odvolací súd na novoty predložené žalobkyňou v odvolacom konaní nemohol prihliadnuť.

Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplata sumy 48 276,94 € s prísl., keď svoj uplatnený nárok žalobou ničím podrobnejšie nešpecifikovala a z podanej žaloby len vyplýva, že ide o rozdiel medzi poistnou sumou 100 156 €, teda sumou, na ktorú bola predmetná nehnuteľnosť poistená a vyplatenou sumou 51 846,06 € ako poistné plnenie. Svoj nárok na zaplata sumy 48 276,94 € však nijakým spôsobom bližšie nezdôvodnila.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti, čo sa týka rozhodnutia o zamietnutí žaloby žalobkyne, ako vecne správny potvrdil.

Rovnako odvolací súd považuje za vecne správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania (výrok II.). Žalovaná bola nepochybne úspešnou stranou sporu v tomto konaní, preto v zmysle § 255 ods. 1 CSP má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi, ktorá bola neúspešnou stranou v konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu v súdnej veci neexistovali dôvody hodné

osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP, tak ako sa toho v odvolaní dovoľáva žalobkyňa. Odvolací súd uvádza, že vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu, pričom ust. § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Odvolací súd poukazuje na to, že priamo z textu zákonného ust. § 257 CSP vyplýva, že súd toto ustanovenie môže aplikovať iba vo výnimočných prípadoch, pričom odvolací súd dospel k záveru, že v súdnej veci takéto dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanej neexistujú a to ani vo vzťahu k predmetu sporu a ani vo vzťahu k majetkovým, sociálnym, osobným a zárobkovým pomerom strán sporu. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v časti trov konania považuje za vecne správne. Iba zo samotnej skutočnosti, že žalobkyni bolo priznané čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov, nie je možné vyvodiť, že jej osobné a majetkové pomery odôvodňujú nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu z dôvodov hodných osobitného zreteľa (k tomu porovnaj napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 118/2017 z 08. 03. 2017).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol aplikujúc ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou sporu v odvolacom konaní bola žalovaná. Preto odvolací súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP. Odvolací súd navyše uvádza, že ani vo vzťahu k trovám odvolacieho konania súd nedospel k názoru, že by v súdnej veci existovali dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP, a to z dôvodov rovnakých ako už odvolací súd uviedol vyššie vo vzťahu k trovám prvostupňového konania.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).